

UITSpraak VAN DE COMMISSIE VAN BEROEP

Kamer : **Dopingkamer**
Leden van de kamer :
(kamervoorzitter) : mr. J. D. Loorbach
(lid) : mr. dr. M. Olfers
(lid) : dr. R.C.R. Siekmann
Zaaknummer : B 2009005/2009-11-01

In de zaak van:

1. **Betrokkene**

Naam :
Adres :
PC/Gemeente :
Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandse Krachtsport- en Fitnessfederatie (hierna: KNKF)
Nederlandse Olympische Gewichtheff Bond (hierna: NOGB)
Registratienummer :

2. **Aangever**

Naam : R.R.J. Wolters
Naam sportbond : KNKF
Gevestigd te : Arnhem, Postbus 302, 6800 AH Arnhem

3. **De procedure**

- Op 11 juni 2009 is bij aangifteformulier gedateerd 10 juni 2009 tegen betrokkene aangifte gedaan van een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement Instituut Sportrechtspraak (hierna: ISR);
- De dopingkamer van de commissie van beroep van het ISR heeft de aangifte behandeld en op 25 augustus 2009 uitspraak gedaan welke uitspraak op 10 september 2009 aan de betrokkene is verzonden;
- De aangever (hierna "KNKF") is bij beroepschrift gedateerd 16 september 2009, ontvangen op 17 september 2009, tijdig van deze uitspraak in beroep gegaan;
- De betrokkene heeft zich in deze beroepsprocedure laten vertegenwoordigen door haar raadvrouw mr. L. van Putten, advocaat te Amsterdam;
- Namens betrokkene heeft mr. van Putten een schriftelijk verweerschrift ingediend naar aanleiding van het beroep van de KNKF, gedateerd 29 september. Dit verweerschrift is op 29 september 2009 per e-mail en op 30 september 2009 per post ontvangen;
- De commissie van beroep heeft de zaak schriftelijk behandeld nadat beide partijen hadden aangegeven geen prijs te stellen op een mondelinge behandeling.

4. **Grondslag van het beroep:**

Naar het oordeel van de KNKF heeft de tuchtcommissie de KNKF ten onrechte niet ontvankelijk verklaard in haar aangifte tegen betrokkene.

5. **Gelet op:**

- de uitspraak van de dopingkamer van de tuchtcommissie van het ISR gedateerd 25 augustus 2009 en de in alinea 5 van deze uitspraak genoemde schriftelijke stukken;
- de inhoud van het door de KNKF op 17 september 2009 ingediende beroepschrift met bijlage;
- de brief van 23 september 2009 van de algemeen juridisch secretaris van het ISR aan de raadvrouw van betrokkene;
- het door de raadvrouw van betrokkene op 30 september 2009 bij het ISR ingediende verweerschrift naar aanleiding van het beroep van de KNKF;
- het e-mailbericht van de raadvrouw van betrokkene aan het ISR gedateerd 30 september 2009;

6. **Besluit :**

De commissie van beroep:

- verklaart zich bevoegd om van het beroep kennis te nemen;
- besluit de zaak schriftelijk te behandelen;
- verklaart het door de KNKF ingediende beroep ongegrond en handhaaft de uitspraak van de tuchtcommissie gedateerd 25 augustus 2009.

7. **De commissie van beroep motiveert haar uitspraak aldus:**

Ter zake van haar bevoegdheid overweegt de commissie van beroep:

De KNKF is binnen drie weken na het verzenden van de uitspraak van de tuchtcommissie in beroep gegaan en ook overigens voldoet het beroep van de KNKF aan de daartoe in het Dopingreglement en Tuchtreglement gestelde eisen. De Commissie van beroep acht zich dan ook bevoegd om van deze beroepzaak kennis te nemen.

Ter zake van het schriftelijk afdoen van de beroepsprocedure overweegt de commissie van beroep:

In het beroepschrift heeft de KNKF aangegeven een mondelinge behandeling van de zaak niet noodzakelijk te vinden. Ook de raadvrouw van betrokkene heeft in haar e-mailbericht van 30 september 2009 aan de commissie van beroep laten weten dat zij afziet van een mondelinge behandeling, daarbij een voorbehoud makend voor het geval de commissie zou toekomen aan een behandeling van de zaak, anders dan waar het de niet-ontvankelijkheidskwestie betreft. De commissie van beroep constateert dat in deze beroepszaak de aan het beroep ten grondslag liggende feiten voldoende duidelijk blijken uit de uitspraak van de tuchtcommissie en het beroeps- en verweerschrift. Ook overigens bevatten het beroepschrift en het verweerschrift geen stellingen die nader onderzoek in een mondelinge behandeling gewenst maken. Door een snelle schriftelijke uitspraak worden noch de KNKF noch de betrokkene naar het oordeel van de commissie van beroep in hun belangen geschaad en aan het recht op een eerlijke behandeling wordt geen afbreuk gedaan. De commissie van beroep besluit derhalve de zaak schriftelijk te behandelen.

Ter zake van het beroep overweegt de commissie van beroep:

De KNKF concludeert in haar beroepschrift dat de tuchtcommissie de KNKF ten onrechte niet ontvankelijk heeft verklaard. De KNKF voert hiertoe een aantal gronden aan in de bijlage bij haar beroepschrift. Deze bijlage dient hier als woordelijk herhaald en ingelast te worden beschouwd. In het namens de betrokkene ingediende verweerschrift, dat hier eveneens als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd, concludeert de raadvrouw van betrokkene dat het beroep van de KNKF dient te worden afgewezen en voert daartoe een aantal argumenten aan.

De KNKF voert, kort weergegeven, de navolgende gronden aan:

- Door de in artikel 34 lid 3 van het Dopingreglement weergegeven termijn voor het doen van aangifte te interpreteren als een dwingende termijn handelt de tuchtcommissie tegen de geest van het Dopingreglement, tegen de geest van de sport en in strijd met het algemeen belang van de KNKF.
- De tuchtcommissie is niet consequent in het toepassen van haar subjectieve oordeel dat een sporter “niet onnodig lang in onzekerheid dient te verkeren” indien daarvoor de reglementaire termijn van zes weken wordt gehanteerd. Immers de termijn voor het doen van aangifte is slechts met 10 dagen overschreden, terwijl de tuchtcommissie zelf een termijn van elf weken laat vallen tussen de aangifte en de uitspraak.
- In het Dopingreglement staat nergens te lezen dat de zes weken termijn dwingend is en dat het niet voldoen aan deze termijn moet leiden tot niet ontvankelijkheid. Dit is een subjectieve interpretatie van de tuchtcommissie.
- De onderbouwing door te wijzen op artikel 51 lid 3 van het Dopingreglement houdt geen stand. Laatstgenoemd artikel is bedoeld als een vangnet indien de bond niet of te laat aangifte doet. Het doel van dit artikel is om een tuchtrechtelijke behandeling van een dopingzaak ook na het verloop van de termijn van zes weken mogelijk te maken.
- Het gaat in deze zaak om een duidelijke en ernstige overtreding van het Dopingreglement door het gebruik van een anabole steroïde.
- De tuchtcommissie had de overschrijding van de zes weken termijn hoogstens kunnen laten meewegen bij het bepalen van de hoogte van de straf, de boete of de proceskostenveroordeling.
- De uitspraak geeft een verkeerd signaal naar de buitenwereld.

Het betrokkene voert hiertegen, kort weergegeven, het navolgende verweer:

- De in artikel 34 lid 1 neergelegde algemene regel dat de sportbond “zo spoedig mogelijk” aangifte dient te doen brengt redelijkerwijze mee dat deze aangifte moet plaatsvinden binnen twee weken na de kennisneming. De KNKF had dus al op grond van het overschrijden van de termijn van artikel 34 lid 1 niet ontvankelijk moeten worden verklaard.
- Lid 3 van artikel 34 beperkt de termijn expliciet tot zes weken. Dit is lang in vergelijking met verschillende andere in het Dopingreglement vastgelegde termijnen die voor de sporter gelden. Deze uiterste en dwingende termijn is door de KNKF overschreden.
- De KNKF heeft zich al eerder schuldig gemaakt aan het overtreden van deze termijn en nog steeds gaat zij hiermee slordig om. Dit is in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel.
- Strikte naleving van deze zwaarwegende, duidelijke processuele regel is nodig om de sporter te verzekeren van een eerlijk proces. Iedere dag dat een sporter in onzekerheid verkeert over het al dan niet betrokken worden in een dopingprocedure is er een te veel. Een dopingzaak raakt de sporter, en dus ook de betrokkene, in de kern van zijn/haar bestaan. De bewering van de KNKF dat in het licht van de geringe overschrijding van de termijn de niet-ontvankelijkheid een te zware maatregel zou zijn is dan ook onterecht.
- Het bepaalde in artikel 51 lid 3 sub a. (de commissie van beroep neemt aan dat hier bedoeld wordt: artikel 51 lid 3 sub b.) is zinloos als de termijn van artikel 34 lid 2 niet dwingend zou zijn.
- Ook het recht op een tijdig proces, vastgelegd in artikel 52 (de commissie van beroep neemt aan dat hier artikel 35 bedoeld wordt), pleit voor de interpretatie van de tuchtcommissie.
- De door de KNKF gemaakte vergelijking tussen de termijn voor aangifte en de termijn voor het behandelen van de tuchtzaak door de tuchtcommissie is onjuist en irrelevant.
- De opmerkingen van de KNKF over de ernst van de vermeende dopingovertreding zelf en over de eventueel nog steeds in het lichaam van betrokkene aanwezige verboden stoffen zijn in het kader van het ingestelde beroep niet alleen irrelevant, maar ook onnodig kwetsend. De commissie van beroep dient hierop geen acht te slaan.

Het oordeel van de tuchtcommissie:

Het Dopingreglement bevat een groot aantal termijnen voor alle bij een dopingzaak betrokken partijen: aangever, sporter (betrokkene) en Dopingautoriteit. Deze termijnen zijn over het algemeen genomen kort. Zo bevat artikel 29 een termijn van tien dagen waarbinnen de Dopingautoriteit de sporter en de sportbond dient te informeren over een positieve uitslag en een termijn van zeven dagen waarbinnen de sporter na ontvangst van deze kennisgeving te kennen moet geven of hij prijs stelt op een analyse van het B-monster. De ratio achter deze termijnen is dat in het licht van de ernstige gevolgen voor de positief bevonden sporters het van groot belang is dat deze op zo kort mogelijke termijn duidelijkheid krijgt over zijn/haar positie. Ook de termijn voor het doen van aangifte moet in dit licht worden beoordeeld. Het standpunt van de KNKF dat deze termijn niet als dwingend mag worden beschouwd is naar het oordeel van de tuchtcommissie dan ook onjuist. Immers, dan zou het opnemen van deze termijn in het Dopingreglement in het geheel geen nut hebben. Dat de termijn wel degelijk moet worden geïnterpreteerd als een uiterste termijn kan bovendien worden afgeleid uit het feit dat het Dopingreglement een tweede periode van zes weken waarbinnen de Dopingautoriteit een niet-handelen door de sportbond kan redden door zelf aangifte doen, laat aanvangen op exact de datum waarop de termijn voor de sportbond afloopt. Overigens heeft in deze zaak de Dopingautoriteit geen gebruik gemaakt van dit vangnet. Het argument van de KNKF dat de beslissing van de tuchtcommissie in strijd zou zijn met het belang van de KNKF en van de dopingbestrijding in het algemeen kan dan ook geen doel treffen. De KNKF en de Dopingautoriteit hebben de kans gehad om hun belangen veilig te stellen door tijdig aangifte te doen, maar hebben hier geen gebruik van gemaakt. Dit betekent naar het oordeel van de commissie van beroep dat het belang van de sporter op een tijdig proces in dit geval dient te prevaleren.

De in de ogen van de KNKF relatief geringe overschrijding met slechts tien dagen is niet relevant. Een uiterste termijn is een uiterste termijn en iedere overtreding daarvan moet tot dezelfde consequenties leiden. Ieder ander oordeel zou de termijn voor onbepaalde tijd oprekken en leiden tot rechtsonzekerheid.

Anders dan de KNKF is de commissie van beroep van mening dat de ernst van de overtreding waarvan aangifte is gedaan niet mag meewegen in een oordeel over de consequenties die verbonden worden aan het overschrijden van de zes weken termijn. Nog afgezien van het feit dat de overtreding waarvan aangifte is gedaan nog niet bewezen is verklaard - de tuchtcommissie is hieraan niet toegekomen - zou het laten afhangen van de gevolgen van de termijnoverschrijding aan de ernst van de overtreding eveneens leiden tot rechtsonzekerheid. Bovendien laat het Dopingreglement geen ruimte voor het nuanceren van de op te leggen sanctie aan de hand van procedurele fouten die zijn gemaakt in de aanloop naar de tuchtrechterlijke behandeling.

De vergelijking die de KNKF maakt met de termijn die de tuchtcommissie zelf nodig heeft gehad om tot haar uitspraak te komen is niet alleen irrelevant, maar ook onterecht. De aangifte is gedaan vlak voor de vakantieperiode en door de betrokkene is, op basis van een besluit door de algemeen voorzitter van de tuchtcommissie, een extra termijn gegund voor het indienen van het verweer. Rekening houdend met de vakantieperiode heeft de hoorzitting op redelijke termijn plaatsgevonden en is de uitspraak kort daarna aan partijen verzonden. Bovendien bevat het Dopingreglement een voorziening – interventie door WADA op basis van artikel 54 van het Dopingreglement- indien de uitspraak niet binnen een redelijke termijn tot stand komt.

De commissie van beroep concludeert derhalve dat het door de KNKF ingestelde beroep dient te worden verworpen en de uitspraak van de tuchtcommissie dient te worden bevestigd.

8. **Beroep van deze uitspraak van de commissie van beroep**

Met deze uitspraak van de commissie van beroep zijn de beroepsmogelijkheden binnen de sportbond uitgeput. Van deze uitspraak kunnen de in artikel 52 van het Dopingreglement genoemde partijen beroep aantekenen bij het Arbitragehof voor de Sport (CAS). Op dit beroep zijn de voorwaarden van het CAS van toepassing.

Amsterdam, 6 oktober 2009

mr.J.D. Loorbach
(kamervoorzitter)

mr. A.M. Bleeker-van Velzen
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris:

